

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou v právní věci

žalobce: **J. H.**
zastoupený opatrovníkem P. H.
proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376,
128 01 Praha 2 (dále jen MPSV)

o žalobě doručené dne 3. 1. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2022, č. j.
MPSV-2022/197374-914

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky- Krajské pobočky v Plzni č. j. 265815/22/PM ze dne 21. 9. 2022 byla zamítnuta žádost žalobce o dávku pro osobu se zdravotním postižením příspěvek na zvláštní pomůcku – „Dodatečná úprava motorového

vozidla, jedná se o úpravy vyžadující montáž, například ruční ovládání, usnadňování nastupování, nakládání vozíku“ s odůvodněním, že dle posudkového lékaře je žadatel osobou, jež má zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedené v příloze zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Žalobci byly v uplynulých 60 kalendářních měsících vyplaceny příspěvky na zvláštní pomůcky v celkové výši 600 000 Kč, a proto mu může být poskytnut příspěvek v maximální výši 250 000 Kč, s ohledem na to, že součet vyplacených příspěvků v uvedeném období nesmí přesáhnout částku 800 000 Kč nebo 850 000 Kč. Žalobce však žádá o příspěvek na uvedenou zvláštní pomůcku v částce 286 818,05 Kč, a proto není možné v tomto případě snížit spoluúcast. Dodatečná úprava motorového vozidla musí být skutečně dodatečnou úpravou, tj. příspěvek nelze poskytnout v případech, kdy je vozidlo zakupováno s již provedenou úpravou a to bez ohledu na to, zda se úprava stala součástí zcela nového vozidla na výrobním páse nebo zda byla provedena již dříve provedena ve vozidle, jež je kupcem nyní pořizováno již upravené. Pro poskytnutí příspěvku v takovém případě není důvod, neboť k žádné dodatečné úpravě pro potřeby kupce nedochází. Správní orgán se domnívá, že vozidlo bylo s provedenou úpravou žalobcem již zakoupeno a z tohoto důvodu není splněna podmínka nároku na uvedený příspěvek.

2. Žalobce v odvolání proti tomuto rozhodnutí uvedl, že nejdříve museli vybrat automobil a poté objednat jeho úpravu na míru žalobce a konkrétnímu druhu vozíku, tedy automobil nemohli koupit již upravený. Odkázal na sdělení prodejce vozidla společnost CanoCar s.r.o., že sám výrobce vozidel úpravy pro potřeby osob se zdravotním postižením neprovádí, a proto je nutné zajistit nejdříve koupi vozidla a pak jeho úpravu. Vozidlo je vždy originálně zakoupeno jako tzv. „standardní“, tedy v běžné konfiguraci bez jakýchkoliv úprav. Takto zakoupené vozidlo, vyrobené v tomto případě ve Španělsku, je poté převezeno ke společnosti ALLIED MOBILITY do Skotska, jež následně zajišťuje dodatečnou úpravu tzv. „továrního“ vozidla pro potřeby konkrétní osoby dle jejího požadavku. Po dokončení úpravy je vozidlo dopraveno do ČR a předáno zákazníkovi, který si tedy prakticky objednává dvě odlišné věci – samostatné vozidlo a dále jeho úpravu. Lze tedy říci, že se jedná o úpravu dodatečnou, provedenou po zakoupení vozidla subjektem odlišným od výrobce.

3. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a výše uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalovaný zdůraznil, že podmínkou pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku spočívající v dodatečné úpravě motorového vozidla je, že tyto úpravy jsou skutečné, tj. jsou prováděny dodatečně a nejsou již součástí zakoupeného produktu. Správní orgán prvního stupně proto postupoval v souladu s platným právním předpisem, neboť vozidlo bylo do ČR dopraveno již s provedenou dodatečnou úpravou na základě objednávky žadatele u prodejce a následně bylo předáno žalobci. Zákon č. 329/2011 Sb. přitom neumožňuje odstraňovat tvrdosti, jež by se vyskytly při jeho provádění.

II.

Žaloba

4. Včasnou nedatovanou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 3. 1. 2023 se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované, neboť s jejími závěry vyjádřenými v napadeném rozhodnutí nesouhlasí. Zdůraznil skutečnosti sdělené prodejcem automobilu ohledně provedení dodatečné úpravy zakoupeného „továrního“ vozidla společností

odlišnou od výrobce s tím, že tato úprava je vždy prováděna až po zakoupení vozidla na základě požadavku klienta. Zákazník si tedy objednává dvě odlišné věci – samotné vozidlo a dále jeho úpravu, tedy se jedná o úpravu dodatečnou provedenou po zakoupení vozidla subjektem odlišným od výrobce. Žalovaný však formalisticky dovozuje, že motorové vozidlo s dodatečnou úpravou nemůže být dodáno v jeden okamžik žadateli o příspěvek, ačkoliv zákon nedovozuje povinnost vůz zakoupit, přivést si ho od prodejce a pak jej dodatečně nechat upravit. Je zjevné, že jde o formální předpojatost, jež dokonce brání běžné logice. Pokud by vůz měl např. ovládat postižený pouze rukama (tedy by potřeboval dodatečnou úpravu na ruční řízení), není schopen si fakticky přivést klasický vůz a pak jej převézt k dodatečné úpravě. Současné limity výrobního procesu a základních lhůt k uplatnění příspěvku (dle § 12 odst. 1 písm. a) nebo b) zák. č. 329/2011 Sb., v platném znění do 3 měsíců ode dne jeho vyplacení nasvědčují, že se spíše očekává, že vozidlo bude sice dodatečně upravováno, ale především přímo výrobcem či spolupracující organizací, aby také nebylo porušeno zákonné právo na reklamaci. Specifické dodatečné úpravy jsou z pohledu práva úpravou na zakázku, a proto je nutné je považovat za dodatečné i z pohledu zákona o dávkách pro osoby se zdravotním postižením. Na tyto úpravy se nevztahuje ani běžný postup pro odstoupení od smlouvy uzavírané na dálku, pokud jsou vyžadovány specifické dodatečné úpravy (§ 1837 písm. d) občanského zákoníku v platném znění. Ačkoliv jsou součástí spisové dokumentace také informace z webových stránek prodejce CanoCar, s.r.o., žalovaný mylně dovozuje, že je v nich uvedeno, že se jedná již o upravený automobil se sníženou podlahou, přestože je na webových stránkách uvedeno „profesionální úpravy“ a „katalog úprav“ a je zjevné, že uvedená firma není výrobcem vozů, ale pouze jejich prodejcem a zprostředkovatelem dodatečného řešení ve smyslu zmíněné objednávky na zakázku, přičemž žalovaný se s touto skutečností v duchu materiální pravdy v rozhodnutí nevypořádává. Žalovaný se nevypořádává ani s dvojí fakturací – za vůz a za jeho úpravu.

5. Žalobce dále nad rámec odůvodnění rozhodnutí žalovaného uvedl, že pokud by snad žalovaný uvažoval, že vůz v době úpravy nebyl evidován, tzv. přepsán, po nákupu na žalobce jakožto vlastníka vozidla, je nutné poukázat na skutečnost, že změna vlastníka silničního vozidla probíhá již na základě kupní smlouvy a je v praxi poměrně běžnou záležitostí. V případě koupě silničního vozidla přechází vlastnické právo na kupujícího v souladu s § 1099 občanského zákoníku zpravidla již v okamžiku účinnosti smlouvy, není-li sjednáno či zákonem stanoveno jinak, a proto pokud by vznikla na zakoupeném voze před úpravou škoda, byl by již aktivně legitimován žalobce a nikoliv prodejce vozu. Se změnou vlastníka silničního vozidla jsou spojeny rovněž povinnosti administrativního charakteru spočívající v provedení změny zápisu vlastníka vozidla v registru silničních vozidel. Protože provedení změny zápisu nemá vliv na samotný převod vlastnického práva k vozidlu, není registr silničních vozidel veřejným seznamem. S ohledem na to se nemůže uplatnit pravidlo uvedené v § 1102 občanského zákoníku, že *„Převede-li se vlastnické právo k movité věci zapsané ve veřejném seznamu, nabývá se věc do vlastnictví zápisem do takového seznamu, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak“* a nelze stav zapisovaný v registru vozidel, potažmo vyznačený ve velkém technickém průkaze, považovat za směrodatný. Případné opožděné provedení zápisu do registru vozidel nelze posuzovat jako důkaz k tvrzení, že předmětem koupě byl již vůz s úpravou, a nikoliv dodatečnou úpravou. Případné opožděné provedení zápisu do registru vozidel nelze posuzovat jako důkaz k tvrzení, že předmětem koupě byl již vůz s úpravou a nikoliv dodatečnou úpravou (byť tímto žalovaný své rozhodnutí neodůvodňuje). Navíc je od počátku nutné postupovat v rámci ochrany

autonomie vůle kupujícího koupit standardní vůz a ten nechat dodatečně upravit, přičemž tato vůle je stvrzena navíc i dvěma různými fakturacemi. V té souvislosti odkázal na rozhodnutí I. ÚS 550/22 ze dne 29. 11. 2022.

6. Žalobce dále uvedl, že žalovaný neuvedl žádné zdůvodnění své domněnky uvedené v odůvodnění rozhodnutí „že jde zřejmě o automobil, který je již vyroben upravený pro potřeby osob se zdravotním postižením a tím nebyla splněna podmínka dodatečné úpravy motorového vozidla“. Tím žalovaný postupoval mimo základní procesní pravidlo o materiální pravdě a povinnosti zjistit stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a rozhodovat v mezích zákona. Rozhodnutí žalovaného trpí vadami, neboť vzhledem ke zdravotnímu stavu žalobce nedbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, jímž je ochrana zdravotně postiženého a zájem na zabezpečení pomoci a péče, dostupnost a obslužnost. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo pro vady v řízení zrušeno a věc vrácena se závazným právním názorem k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 13. 1. 2023 opětovně zdůraznil, že podmínkou poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku spočívající v úpravě (vozidla) je, že tato je prováděna dodatečně a není již součástí zakoupeného produktu. Nelze proto příspěvek poskytnout v případech, kdy je vozidlo zakupováno s již provedenou úpravou a to bez ohledu na to, zda se tato úprava stala součástí zcela nového vozidla na výrobním páse či zda byla provedena ve vozidle již dříve. V takovém případě není pro poskytnutí příspěvku na dodatečnou úpravu motorového vozidla důvod, neboť k žádné dodatečné úpravě po zakoupení vozidla nedošlo. Ze způsobu fakturace vozidla a jeho dodatečné úpravy žalovaný dovozuje, že právě o takový případ se v dané věci jedná. Žalovaný dále uvedl, že za situace, kdy zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením neumožňuje odstraňovat tvrdosti, jež by se vyskytly při jeho provádění, byl jeho postup v souladu s platným právním předpisem a rozhodnutí ani správní řízení netrpí vadami, pro něž by bylo nutné je zrušit. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná.

IV.

Posouzení věci soudem

8. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).

9. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

10. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

11. Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

12. Žaloba není důvodná.

13. Z obsahu správního spisu Úřadu práce ČR- Krajská pobočka v Plzni sp. zn. 9426-22-PM soud zjistil, že žalobce požádal o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dne 25. 4. 2022 s tím, že ji hodlá zakoupit v předpokládané ceně 750 000 Kč, přičemž v minulosti mu nebyl poskytnut příspěvek na pořízení motorového vozidla. Otec žalobce, jenž byl ustanoven jeho opatrovníkem, při ústním jednání dne 30. 5. 2022 uvedl, že automobil již mají vybraný – malou dodávku Peugeot. Obsahem spisu je faktura CanoCar, s.r.o. č. 11220093 ze dne 10. 6. 2022, z níž vyplývá, že jejím předmětem byla fakturace kupní ceny vozidla Peugeot Rifter Allure Pack 1,5 žalobci, přičemž tato byla v plném rozsahu uhrazena předchozí zálohovou platbou ze dne 9. 5. 2022 ve výši 556 182 Kč. Úhrada kupní ceny vozidla byla provedena současně s platbou za plošinu do automobilu, jež byla zakoupena zvlášť u stejné společnosti, celková cena činila 843 000 Kč (viz potvrzení České spořitelny, a.s. o provedení domácí platby).

14. Z protokolu z ústního jednání, jež proběhlo dne 14. 9. 2022, vyplývá, že opatrovník žalobce byl vyrozuměn o tom, že příspěvek na dodatečnou úpravu nelze poskytnout v případech, kdy je vozidlo zakupováno s již provedenou úpravou. Oprávněná osoba byla majitelem vozidla dle technického průkazu dne 8. 6. 2022, datum vystavení faktury na dodatečnou úpravu byl 15. 6. 2022. Je konstatováno, že při jednání dne 14. 9. 2022 nebylo vyvráceno, že byla dodatečná úprava namontována před tím, než se oprávněná osoba stala vlastníkem. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Plzni ze dne 14. 9. 2022 č. j. 256090/22/PM byl žalobci přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – „Motorové vozidlo“ ve výši 200 000 Kč.

15. Ze správního spisu Úřadu Práce ČR- Krajská pobočka v Plzni sp. zn. 11250-22-PM vyplývá, že žalobce požádal o příspěvek ve výši 286 818,05 Kč na zvláštní pomůcku – nájezdovou plošinu do automobilu- dne 2. 5. 2022. Součástí spisu je faktura č. 51220080 vystavená dne 15. 6. 2022 společností CanoCar, s.r.o., jíž je žalobci fakturována vestavba Peugeot AM. VEST. HORIZ.ALLIED MOBILITY v ceně 286.818,05 Kč. Ze zálohové faktury č. VS220187 vystavené uvedenou společností dne 6. 5. 2022 a splatné dne 15. 5. 2022 vyplývá, že jí byla účtována žalobci částka 843 000 Kč jakožto záloha na koupi vozu Peugeot Rifter Allure Pack 1.5 včetně úpravy pro vozíčkáře. Z Osvědčení o registraci (technického průkazu) vozidla RZ X. vyplývá, že jeho vlastníkem při první registraci vozidla a při první registraci vozidla v ČR dne 18. 3. 2022 je společnost CANOCAR s.r.o., přičemž vlastníkem vozidla je počínaje dnem 8. 6. 2022 žalobce, provozovatelem jeho opatrovník. Z technického průkazu dále vyplývá, že technická prohlídka vozidla byla provedena 18. 3. 2022, téhož dne byl vystaven technický průkaz vozidla, jež bylo dovezeno nové, dosud nebylo neregistrováno, obsahuje konverzi přístupu pro invalidní vozík se sníženou podlahou, přístupovou rampou a upraveným rozložením sedadla. Z protokolu z ústního jednání před výše uvedeným správním orgánem, jež proběhlo dne 14. 9. 2022, vyplývá, že žalobce byl prostřednictvím svého opatrovníka vyrozuměn o tom, že příspěvek na dodatečnou úpravu nelze poskytnout v případech, kdy je vozidlo zakupováno již s provedenou úpravou. V protokolu je dále uvedeno, že oprávněná osoba byla majitelem vozidla dle technického průkazu dne 8. 6. 2022, datum vystavení faktury na dodatečnou

úpravu byl 15. 6. 2022. Při jednání nebylo vyvráceno, že byla dodatečná úprava vozidla namontována před tím, než se oprávněná osoba stala vlastníkem vozidla. Součástí správního spisu je i článek „Předali jsme první upravený Peugeot Rifter Horizon od Allied Mobility“ ze dne 27. 10. 2021 zveřejněný na internetových stránkách společnosti CanoCar s.r.o., v němž je uvedeno, že *„První spokojený zákazník odjel v sériově upraveném automobilu se sníženou podlahou. I na tento typ vozidla se vztahují oba státní příspěvky a to na pořízení i úpravy automobilu.“* Součástí článku jsou i fotografie vozidla dokládající tvrzenou úpravu vozidla. Z posudku o zdravotním stavu žalobce vypracovaného OSSZ Plzeň-město č. j. LPS/2022/3420-PM-CSSZ dne 17. 8. 2022 vyplývá, že žalobce je ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, osobou se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona a jeho zdravotní stav nevylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Jde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, uvedenou v písm. b) bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu, nejde o zdravotní stav uvedený v části II téže přílohy, platnost od 27. 6. 2022 trvale.

16. Ze správního spisu sp. zn. **SZ/MPSV-2022/187220-914** vedeného žalovaným vyplývá, že tento si u společnosti CanoCar, s.r.o. vyžádal vyjádření, zda byl předmětný automobil zakoupen s úpravou pro potřeby osob se zdravotním postižením, tj. nájezdovou plošinou požadovanou v žádosti nebo zda nájezdová rampa byla do vozu namontována ve výrobním závodě na základě objednávky před zakoupením vozidla a zda u položek uvedených v daňovém dokladu č. 51220080 se jednalo o úpravu při či po výrobě či o dodatečnou úpravu po zakoupení motorového vozidla. Společnost uvedla, že je klienty běžně kontaktována s požadavkem na zajištění konkrétního vozidla a rovněž jeho následné specifické úpravy pro potřeby konkrétní osoby, neboť dle jejích informací a zkušeností sám výrobce uvedených vozidel úpravy pro potřeby osob se zdravotním postižením neprovádí, a proto je nutné zajistit nejdříve koupi vozidla a pak jeho úpravu. Po přijetí požadavku klienta je tedy vystavena zálohová faktura na celkovou částku, v níž je obsažena jak kupní cena vozidla, tak předpokládaná cena konkrétní úpravy, kterou však provádí odlišný subjekt než výrobce vozidla. Vzhledem k tomu, že ve výrobním závodě žádná taková úprava prováděna není, je vozidlo vždy originálně zakoupeno jako tzv. „standardní“, tedy v běžné konfiguraci bez jakýchkoli úprav a takto zakoupené vozidlo, jež bylo v případě žalobce vyrobeno ve Španělsku, je poté převezeno ke společnosti ALLIED MOBILITY do Skotska a tato společnost poté zajišťuje dodatečnou úpravu tzv. „továrního“ vozidla pro potřeby konkrétní osoby. Tato dodatečná úprava je tedy prováděna tzv. sériově, tj. obdobné úpravy jsou prováděny na více vozidlech pro různé zákazníky, nicméně tato úprava je prováděna vždy až po zakoupení vozidla a dle požadavku klienta, což je logické, neboť prodejcem vozidla je subjekt Peugeot, zatímco dodatečnou úpravu provádí subjekt ALLIED MOBILITY a před zakoupením vozidla tak nemůže dojít k jeho úpravě. Poté, co je dodatečná úprava dokončena, je vozidlo dopraveno do ČR a předáno zákazníkovi. Zákazník si tedy objednává vozidlo s dodatečnou úpravou, a byť sám vozidlo v „tovární“ podobě nevidí, vždy se jedná o původně neupravené vozidlo a jeho dodatečnou úpravu a zákazník si tedy prakticky objednává dvě odlišné věci – samotné vozidlo a dále jeho úpravu. Tento zjednodušující postup, kdy je zákazníkovi předáno vozidlo již upravené, je zvolen zejména z důvodu minimalizace nákladů. Zákazník by si mohl objednat vozidlo v tovární konfiguraci, to by mohlo být doručeno do ČR a zaregistrováno jako tzv. neupravené a poté by mohlo být zákazníkem odesláno na úpravu

do Skotska, tím by však docházelo ke zbytečnému navyšování nákladů dodatečné úpravy o přepravu vozidla po Evropě. Byť je tedy zákazníkovi vystavena zálohová faktura na kupní cenu včetně úpravy, jedná se o dvě různé služby. Vozidlo nelze objednat přímo od výrobce v zákazníkem požadované úpravě a logicky rovněž nelze objednat úpravu vozidla u společnosti ALLIED MOBILITY bez toho, aby bylo vozidlo před úpravou zakoupeno. Nejedná se tedy o úpravu při/po výrobě, neboť takovou úpravu výrobce neprovádí, ale jedná se o úpravu dodatečnou, provedenou po zakoupení vozidla subjektem odlišným od výrobce.

17. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku upravuje § 9 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, povinnosti žadatele o tuto dávku upravuje § 26 téhož zákona.

18. V posuzované věci bylo výše uvedeným posudkem o zdravotním stavu žalobce prokázáno, že tento nevylučuje vznik nároku na poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku – dodatečnou úpravu motorového vozidla. Pro rozhodnutí o žalobě byla klíčovou otázka, zda provedená úprava motorového vozidla Peugeot Rifter Allure Pack 1.5 pro vozičkáře byla provedena dodatečně ve smyslu bodu I. odst. 1 písm. a) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., tedy bylo pro úspěch žalobce ve věci nezbytné, aby prokázal, že byl vlastníkem vozidla předtím, než byla dokončena dodatečná úprava vozidla pro potřeby osob se zdravotním postižením spočívající v konverzi přístupu pro invalidní vozík se sníženou podlahou, přístupovou rampou a upraveným rozložením sedadel.

19. V řízení bylo prokázáno, že ke zmíněné úpravě vozidla nedošlo v rámci výrobního procesu vozidla, nýbrž až dodatečně po jeho zakoupení. Tato skutečnost sama o sobě však ke vzniku nároku žalobce nepostačuje za situace, kdy bylo zároveň z tvrzení žalobce i z provedených důkazů, včetně údajů obsažených v technickém průkazu prokázáno, že tato úprava vozidla byla provedena již v době, kdy vlastníkem vozidla byla společnost CanoCar, s.r.o. a tedy před tím, než se jeho vlastníkem stal žalobce. Z ust. § 14 odst. 3 věta druhá zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů vyplývá, že *„Příspěvek na zvláštní pomůcku lze poskytnout též na zvláštní pomůcku, která byla zakoupena v průběhu 12 kalendářních měsíců předcházejících dni zahájení řízení o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku podle tohoto zákona.“* To však nic nemění na tom, že tento příspěvek lze za uvedených podmínek poskytnout pouze osobě se zdravotním postižením, jež nechala dodatečnou úpravu motorového vozidla provést poté, co se stala jeho vlastníkem. Příspěvek na zvláštní pomůcku proto nelze žalobci poskytnout, neboť dodatečnou úpravu vozidla objednal a zhotoviteli úprav uhradil prodejce vozidla (společnost CanoCar, s.r.o.), který žalobci takto již upravené vozidlo následně prodal, přičemž na této skutečnosti nemůže nic měnit ani prodejcem zvolený a pro účely přiznání příspěvku oddělený způsob fakturace ceny vozidla a provedené úpravy. V té souvislosti je třeba zmínit, že faktura na kupní cenu vozidla ve výši 556 182 Kč byla společností CanoCar, s.r.o. vystavena dne 10. 6. 2022, faktura na dodatečnou úpravu vozidla v hodnotě 286 818 Kč byla vystavena 16. 6. 2022, avšak úhrada kupní ceny vozidla i provedených úprav byla provedena zálohově, jednorázově již dne 9. 5. 2022 platbou ve výši 843 000 Kč zahrnující obě položky, jak vyplývá z Potvrzení České spořitelny, a.s. Z uvedených skutečností je zřejmé, že žalobce nebyl osobou, jež by poté, co se stala vlastníkem vozidla, objednala a uhradila dodatečnou úpravu motorového vozidla, ale osobou, jež zakoupila vozidlo, jehož součástí provedená úprava již byla. V této souvislosti je zcela bezvýznamné,

že cena úpravy vozidla byla prodejcem vozidla žalobci fakturována samostatně a až následně po fakturaci kupní ceny vozidla. Měl-li tedy žalobci vzniknout nárok na předmětnou zvláštní pomůcku, pak bylo nezbytné, aby se stal na základě kupní smlouvy vlastníkem vozidla předtím, než došlo k jeho dodatečné úpravě. Tato podmínka však splněna nebyla a to přesto, že opatrovník žalobce byl na tuto skutečnost správním orgánem prvního stupně opakovaně upozorněn.

20. Žalobce se domnívá, že žalovaný formalisticky dovozuje, že motorové vozidlo s dodatečnou úpravou nemůže být dodáno v jeden okamžik žadateli o příspěvek, ačkoliv zákon nedovozuje povinnost vůz zakoupit, přivést si ho od prodejce a pak jej dodatečně nechat upravit. V té souvislosti pak žalobce popisuje jím zvolený postup související se zakoupením vozidla a zhotovením a montáží zvláštní pomůcky subjektem odlišným od výrobce vozidla s tím, že jiný postup by byl nevhodný. Žalobce však zcela pomíjí možnost v praxi bez problémů realizovatelného shodného jako jím zvoleného postupu výroby, který by však byl v souladu se zákonem. Tedy, že by bylo vozidlo (shodně jako v posuzovaném případě), žalobci prodejcem - společností CanoCar, s.r.o.- dodáno sice s již provedenou úpravou, avšak předcházet by tomu např. postup, kdy vozidlo zakoupila společnost CanoCar, s.r.o., následně je žalobci prodala (aniž by došlo k jeho faktickému předání žalobci) a žalobce, jakožto vlastník vozidla a osoba se zdravotním postižením, by následně, třeba i prostřednictvím uvedené společnosti, objednal a uhradil montáž speciální pomůcky. Eventuelně mohl být zvolen postup, kdy by zakoupení vozidla a jeho dodatečnou úpravu objednal žalobce prostřednictvím jím k tomu zmocněné společnosti CanoCar, s.r.o., která by s ohledem na své zkušenosti zajistila vše potřebné, avšak jménem žalobce, který by se tak stal faktickým vlastníkem vozidla předtím, než by byla provedena jeho dodatečná úprava. Takový postup však žalobce nezvolil a v důsledku toho nelze dojít k jinému závěru, než že žalobce zakoupil vozidlo s již obsaženou zvláštní pomůckou a tudíž je dodatečná úprava motorového vozidla již zcela bezpředmětná. Soud proto žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s., neboť se ztotožnil se závěry správních orgánů, že žalobci nárok na příspěvek na předmětnou zvláštní pomůcku spočívající v dodatečné úpravě motorového vozidla nevznikl.

21. Žalovaný měl ve věci úspěch a měl by tak v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, avšak žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti mu nevznikly, a proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. 2. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.